

De asemenea, în cazul fiecărei rubrici, astfel cum remarcă și recla denumirea acesteia este completată în fiecare dintre cele trei limbi, acestea regă se pe același plan.

De reținut este faptul că, tocmai pentru a evidenția caracterul oficial al române, respectiv statul emitent al documentului în discuție, în partea superioară a cărții este poziționat drapelul încadrând textul „ROMÂNIA” – limba română este înscris în manieră diferită față de celelalte limbi.

Faptul că inscripționarea este realizată pe aceeași linie nu denotă acordarea sau recunoașterea unui anumit statut limbii străine, ci asigurarea economiei în completarea câmpurilor predestinate datelor și informațiilor conținute, având în vedere dimensiunile documentului (105 mm x 74mm).

Totodată, se poate constata că rubricile prestabilite în care sunt menționate categoriile de date cu caracter personal (în care nu se include mențiunea “emis de”) sunt completate mai întâi în limba română, aspect ce dovedește clar caracterul oficial al limbii române.

Rezultă, așadar, că legiuitorul a stabilit în mod expres, clar și fără echivoc, caracteristicile cărții de identitate, ca document emis în sistem informatizat, astfel încât “amplasarea” mențiunilor în limbile franceză și engleză în cuprinsul documentului de referință nu este “ilegală” nici în ceea ce privește existența acestora și nici cu privire la locul unde sunt poziționate.

Potrivit dispozițiilor art.13 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „în condițiile Legii nr.248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare, cartea de identitate (...) constituie document de călătorie în statele membre ale Uniunii Europene”.

În considerarea calității de document de călătorie, la stabilirea formei și conținutului actualei cărți de identitate au fost avute în vedere standardele ICAO – 9303, precum și reglementările internaționale cu privire la modalitatea de înscriere pe actul de identitate a datelor de identificare, astfel încât să nu se aducă atingere dreptului cetățenilor români la libera circulație în statele membre ale U.E..

În consecință, este logică și corectă utilizarea mențiunilor în limbile oficiale de lucru ale Uniunii Europene pe un document de călătorie, așa cum este și cazul cărții de identitate eliberate de statul român cetățenilor săi.

Învederăm faptul că ~~regimul juridic al eliberării~~ actelor de identitate este reglementat prin dispozițiile O.U.G. nr.97/2005, republicată, cu modificările și

3. Excepția inadmisibilității cererii de chemare în judecată prin raportare la obiectul său.

Reclamanta își întemeiază cererea pe dispozițiile art.13 din Constituția României, republicată, art.12 din H.G. nr.1206/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală, cuprinse în Legea administrației publice locale nr.215/2001 și Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, solicitând instanței de judecată să oblige Guvernul României să amplaseze inscripțiile în limba engleză și franceză de pe cărțile de identitate sub inscripțiile în limba oficială de stat, limba română.

Prin urmare, din conținutul cererii de chemare în judecată, rezultă fără echivoc că aceasta nu întrunește condițiile prevăzute de Legea nr.554/2004, reclamanta solicitând, practic, modificarea unui act administrativ cu caracter normativ, adică obligarea Guvernului României de către instanță la modificarea H.G. nr.839/2006 privind forma și conținutul actelor de identitate, ale autocolantului privind stabilirea reședinței și ale cărții de imobil, ceea ce ar avea drept consecință depășirea de către instanță a atribuțiilor puterii judecătorești. O astfel de hotărâre judecătorească ar determina imixtiunea autorității judecătorești în sferele celorlalte puteri ale Statului, cum este cea legislativă sau executivă, astfel cum sunt acestea delimitate de prevederile constituționale sau de către legile organice.

Pe cale de consecință, rugăm onorata instanță să admită excepția invocată și să respingă acțiunea ca inadmisibilă.

4. Pe fondul cauzei, solicităm instanței să respingă acțiunea formulată, ca neîntemeiată, având în vedere următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art.13 din Constituția României, republicată, "În România, limba oficială este limba română".

Odată consfințit prin legea fundamentală, caracterul oficial nu poate fi afectat, în nicio măsură, prin eventuale acțiuni, inacțiuni sau înscrieri, mai ales că regimul juridic al folosirii limbii române în locuri, relații și instituții publice a fost stabilit prin Legea nr.500/2004.

Reiterăm faptul că, în prezent, forma și conținutul cărții de identitate sunt reglementate de prevederile Hotărârii Guvernului nr.839/2006, cu modificările și completările ulterioare (publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr.582/2006), imaginea documentului regăsindu-se în Anexa nr. 1, identificându-se astfel utilizarea în text a celor trei limbi: franceză, română și engleză.